

2014-06-19
Rune Wigblad
Lodjursvägen 2
783 31 Säter
runblad@gmail.com
0709100594

Till

Sveriges advokatsamfund

Disciplinanmälan

Advokat:

Gustaf Dyrssen – Maqs Law Firm (före 2014) - Gustaf Dyrssen arbetar med offentliga myndigheter och förvaltningar, företrädesvis universitet och högskolor. Gustaf arbetar främst med arbetsrätt och förvaltningsrätt.

Adress sedan 2014: **Fürst & Partners Advokatfirma**. Birger Jarlsgatan 2, 114 34 Stockholm.

Verksamhetsområden:

Arbetsrätt
Avtalsrätt
Förvaltningsrätt

Anmälare:

Rune Wigblad
Lodjursvägen 2
0709100594
runblad@gmail.com

Saklegitimerad:

Gustaf Dyrssen var min motpart genom att Högskolan Dalarna anlidade honom vid min uppsägning.

Bakgrund:

Jag anmäler härmed Advokat Gustaf Dyrssen för systematisk ohederlighet under och efter uppsägning "av personliga skäl". Jag vill att advokatsamfundet prövar brott mot kap 5.4 och kap 6.3 i "Vägledande regler om god advokatsed", samt brott mot brottsbalken och tillämpande av den oetiska principen att "alla medel är tillåtna".

Högskolan Dalarna (HDA) konstruerade i mitt uppsägningsfall en konflikt med mig baserat på en stor mängd regelbrott och oegentligheter från högskolans sida, där högskolan inte gjorde skillnad mellan sak och person och där högskolan anlidade Gustaf Dyrssen som advokat under hela uppsägningsprocessen. Detta ledde till att jag blev utköpt från högskolan via en förlikning i Arbetsdomstolen. Orsaken till utköpet, var att ledningen för Högskolan Dalarna

inte ville gå till huvudförhandling i Arbetsdomstolen, eftersom de saknade saklig grund för sina påståenden. Dyrssens agerande banade väg för en rättsosäker process.

Till ärendet hör också ett omfattande bevismaterial i elektronisk form. Eftersom det finns referenser går det dock att orientera sig i materialet. Det som anges i bilaga 1 är redan offentliggjort material (Academic Rights Watch (ARW), <http://academicrightswatch.se/?p=914>). Ytterligare material, som idag inte är offentliggjort bör beställas av ARW eftersom jag i förlikningsavtalet skrev på en paragraf (§7) som ålägger mig tystnadsplikt. ARW fick emellertid hela mitt material i januari, d v s före det att jag skrev på tystnadspliktsparagrafen. ARW publicerade också själva förlikningsavtalet.

Underlaget är bl a: Diarieakter: AD –Mål A 51/13; Högskolan (Diarieakter 2012/796/30 + 2012/1062/100 + 2013/750/30); Rune Wigblads underlag: "Runes underlag avseende Grunder för uppsägning vers 31 (RUG, 28/1-2014)" (247 s); "Bilagor Runes underlag Vers 24 (28/1-2014)..." (328 s); PDF dokument nr 1-89 (Mappen " Arbetsgivarens dokument + mina PDF-filer").

Anmärkningar:

Advokat Gustaf Dyrssen drev i AD (AD Mål A 51/13) frågor som innebar förtroendebrott och brott mot brottsbalken gentemot mig. Nedan redogörs för Dyrssens oetiska agerande på tre sådana områden.

1. Vilseledande och bedrägliga uppgifter av Dyrssen för att legitimera förtroendebrottslig verksamhet – upplösande av ett juridiskt bindande dokument (berör t ex kap 5.4 "Vägledande regler om god advokatsed", 2012)

Gustaf Dyssen (som högskolans advokat enligt aktbilaga 14) erkände i AD (AD Mål A 51/13) att en skriftligt utdelad Erinran till RW, utdelad av akademichef Stina Jeffner (HDa), hade återtagits skriftligen, men att "Det var dock ingen ändring i sak som föranledde detta tillbakadragande" (Aktbilaga 30, pkt 4.2.5).

I svaret från SULF (Aktbilaga 46, pkt 4.2.5) framgår att:

"Vad avser den s.k. erinran är förbundets uppfattning följande. Högskolan har valt att återta den muntliga erinran i skriftlig form. Enligt förbundets uppfattning är besluten att uppfatta som beslut av en myndighet. Enligt Förvaltningslagens 27 § har en myndighet möjlighet att ändra ett tidigare beslut. Rättsligt måste det innebära att det tidigare beslutet gäller. Förbundet har svårt att förstå högskolans uppfattning att ett återtaget beslut fortfarande gäller. Ett sådant ställningstagande skulle helt åsidosätta gällande rätt och vara förödande utifrån rättssäkerhetssynpunkt. Enligt förbundets uppfattning är det ett återtagande beslut och det beslutet gällde kan inte längre göras gällande och inte heller åberopas rättsligt (bilaga 7a, bilaga 7b)."

Trots att Gustaf Dyrssen således medvetandegjordes om oegentligheten, fortsatte han att driva frågan med liknande vilseledande uppgifter. I aktbilaga 71 (pkt 4.2.5) hävdade Gustaf Dyrssen:

"Oavsett åtgärdens/återkallelsens förvaltningsrättsliga betydelse är det uppenbart

att Rune Wigblad medvetandegjorts om att hans beteende inte är godtagbart och att fortsatt misskötsamhet kan få arbetsrättsliga konsekvenser...”

Och i aktbilaga 76 (pkt 4.2.5) hävdade Dyrssen:

”Högskolan vidhåller att det faktum att den skriftliga erinran som tagits tillbaka inte innebär att Högskolan därigenom gett uttryck för att Rune Wigblads handlande varit acceptabelt. Tvärtom framhölls det uttryckligen i samband med att erinran togs tillbaka att detta inte innebar att högskolan ändrat uppfattning i sak...”

Jag vill klargöra att Gustaf Dyssen drev återöppnande av detta ärende ca 10 månader efter det att Erinran tagits tillbaka skriftligen. Återtagen Erinran är daterad 18/10 2011 (PDF 14). Redan vid den allra första informationsträffen i uppsägningsärendet (27/8-2012) hävdade Dyrssen muntligen samma ståndpunkt och hänvisade till ett mångsidigt dokument som jag hade skrivit, transkriberingen av utdelande av Erinran som var bandinspelad (SJ bilaga 5). Även då påpekade min fackliga företrädare att Erinran var skriftligen återtagen, men Dyrssen pekade på transkriberingen (“24 sidigt dokument”) som låg framför honom och arbetsgivaren yttrade enligt minnesanteckningen:

”Som åtgärd är den återtagen, men det innebär inte ett medgivande – arbetsgivaren har ej ändrat åsikt utan bara gått med på att ta bort papperet.” (Källa: Facklig minnesanteckning, (RUG, 28/1-2014, kap 1.1)

HDa hade alltså utdelat en skriftlig erinran till mig (PDF 7) och denna erinran drogs sedermera tillbaka skriftligen (PDF 14) vilket utgör ett dokument som är underskrivet av en akademichef med befogenheter samt bevittnat av två personer. Trots detta hävdar Dyrssen att den ursprungliga erinran gäller, trots att den formellt återtagits. Detta hävdades åtminstone i augusti 2012 (RUG Kap 1.1 och PDF 23), oktober 2012 (2012-10-17, PDF 29) december 2012 (PDF 35), samt även i AD i april 2013 (Aktbilaga nr 30) och augusti 2013 (Aktbilaga nr 71). En myndighet kan inte först utfärda en offentlig handling, sedan skriftligen återta densamma, men trots detta hävda att innehållet i den skriftligen återtagna handlingen fortfarande gäller utan att det finns någon sådan hänvisning i återtagandehandlingen. Först ca 10 månader efter underskriften av tillbakadragen erinran påbörjade högskolan med hjälp av Dyrssen återöppnandet av densamma, såsom en fullständig överraskning för mig. Genom detta agerande har HDa via Dyrssen åsidosatt reglerna om att en statlig myndighet skall uppträda opartiskt och värna om rättssäkerheten vid hanterandet av myndighetens åligganden. Denna typ av återöppnande gällde i sak att HDa via Dyrssen hävdade illojalitet, medan Dyrssen egentligen åsidosatte den grundlagsstadgade yttrandefriheten och högskolans egen studentpolicy (PDF 32 (Carl Falck PM 21 november 2012) och aktbilaga 46). **Dyrssen drev därmed, baserat på vilseledande uppgifter, upplösningen av ett juridiskt bindande dokument, vilket han hade ansvar att bedöma som ett oegentligt agerande.**

2. **Vilseledande och bedrägliga uppgifter för att legitimera förtroendebrottslig verksamhet – upplösande av administrativa avslut.**

Dyrssen har i AD återöppnat totalt ca 13 tidigare avslutade ärenden genom att långt i efterhand ange dem som anklagelsepunkter mot mig och skäl för uppsägning (detta skedde före Arbetsdomstolens prövning (PDF 23, PDF 29), men även i svaromål och yttrande till Arbetsdomstolen, AD A 51/13). En sådan återöppnandetaktik från ansvariga kan riktas mot vilken anställd som helst och är därför en principiellt allvarlig oegentlighet. Arbetsdomstolens återanställningsprincip (som innebär en dom om återanställning om saklig grund för uppsägning saknas) sätts då ur spel, vilket inte kan överklagas i Arbetsdomstolen.

En typ av återöppnandeärenden skapades av HDa i november 2012 kring en studentuppsats våren 2012, ett ärende som avslutades av dekanus Lars Pettersson (HDa) i juni 2012 (Bilaga 8.2), för att återöppnas ca ett halvår senare i "Grunder för..., 20121109" (PDF nr 29)). Eftersom dekanus Lars Pettersson medverkade på Personalansvarsnämndens möte tillsammans med Dyrssen är detta återöppnande ingen tillfällighet. En annan typ av återöppnanden gäller två mycket gamla avgångsärenden som accepterades vid de aktuella tidpunkterna. En tredje typ av återöppnanden av tidigare avslutade ärenden gällde PAL-programmet (profilering och nedläggningsdiskussioner), där gammal information som jag lämnat till studenter tas upp till kritisk prövning för första gången så sent som under uppsägningsprocessen, d v s mer än ett år senare.

Att skapa anklagelser som grund för uppsägning genom att återöppna tidigare avslutade ärenden, skapade en grundläggande rättsosäkerhet för mig. Eftersom högskolan dessutom inte till en början editerade grunder och underlag för dessa återöppnanden (se t e x Kap 1.7, kap 1.8), skapades en 8 månaders lång och rättsosäker väntetid till dess grunderna editerades (RUG, kap 1.16), och det skedde först i Arbetsdomstolen i april 2013, där det senare visade sig att "grunderna" inte var sakligt grundade. **Dyrssen är ansvarig för återöppnande av ärenden och avsaknaden av editerat underlag under ca 8 månader. Dyrssen skapade alltså en stor mängd oegentliga uppgifter i tvistemålet vilket han ansvarade för, men beslutade då att driva förtroendebrotten.**

3. **Ifrågasättande av hävdvunnen rätt (enligt brottsbalken) att försvara sig i domstol.**

Dyrssen ifrågasatte dessutom rätten för mig att kontakta studenter och medarbetare till mitt försvar i Arbetsdomstolen, vilket är ett brott mot brottsbalkens krav på opartiskhet i rättegång (Aktbilaga 78 , pkt 4.2.15 och Ompl. Bilaga 3).

I aktbilaga 78 (Pkt 4.2.15) hävdar Dyrssen som högskolans ombud att:

Högskolan vidhåller att Anna Larsson inte själv kan ha bildat sig den uppfattning om Lennart Wessman och de interna meningsskiljaktigheter inom PAL-gruppen som hon gett uttryck för. Inte minst det av Förbundet bilagda mailet styrker Högskolans ståndpunkt. Anna Larsson hänvisar till en mailkonversation mellan Lennart Westman och Pia Berg, för Högskolan framstår det som svårförståeligt hur Anna Larsson har fått tillgång till mailkonversationen om inte genom kontakter med Rune Wigblad.

Högskolan noterar vidare att mailet från Anna Larsson är ställt till Carl Falck och inte till en representant för Högskolan. Om en student vill påtala sitt missnöje med utbildningen i syfte att åstadkomma en förändring är det naturliga att studenten kontaktar någon ansvarig på utbildningen. Att Anna Larssons mail är ställt till Rune Wigblads företrädare anser Högskolan är ytterligare en omständighet som visar på att det egentliga syftet är uttrycka stöd för Rune Wigblad i de interna meningsskiljaktigheterna inom PAL-gruppen.

Högskolan avser därför att med det av Förbundet bilagda mailet, samt genom förhör med Anna Larsson, styrka att Rune Wigblad visat ohörsamhet mot arbetsgivarens instruktioner. Vidare har Rune Wigblad förfarit illojalt genom att kontakta och försöka påverka studenterna för egen vinning beträffande de interna meningsskiljaktigheterna inom PAL-gruppen.

Jag anklagas i ovanstående citat för att jag har kontaktat en student som högskolan i den tidigare domstolsprocessen i AD har namngett (Aktbilaga 30). Jag ville ha studentens syn på saken, vilket hon också delgav arbetsdomstolen. Min rättighet att försvara mig i domstolen ifrågasätts alltså av Dyrssen.

På liknande sätt startade högskolan en omplaceringsförhandling för att jag "störde arbetsmiljön" genom mina kontakter med medarbetare. Här hävdade högskolan i den lokala MBL-förhandlingen bl a att jag haft kontakter med några arbetskamrater som högskolan tidigare hade namngett i dokument i arbetsdomstolen och som jag kontaktat för mitt försvar i AD:

"Rune driver sitt ärende och stör arbetsmiljön: Kontaktar personer och påverkar dem. Agerar utifrån sitt professorskap. Här hänvisar ag till Yttrande från SULF 2013-06-12 och bilaga 5, 10 och 15 där det framgår att Rune skickat mejl till tre personer." (Källa: Cristina Romlids (SULF ordf.) minnesanteckningar från lokal MBL-förhandling, enligt Ompl. bilaga 3).

SULF hävdade i den lokala förhandlingen (20/9-2013) att LAS 34§, st 2 var tillämpligt eftersom förslaget om omplacering skedde under Arbetsdomstolens prövning (PDF 73, bilaga 1). Den lokala förhandlingen ajournerades därför att arbetsgivarsidan ville konsultera Gustaf Dyrssen och avslutades sedan, vid återupptagandet, i oenighet den 2/10-2013. Den 4/10-2013 begärde SULF central förhandling. Den centrala förhandlingen avslutade den 15 november 2013 (Ompl. bilaga 4) med orden:

" Högskolan Dalarna avser inte att driva frågan vidare om ändrad placeringssort för Rune Wigblad".

Även om det var högskolan som först hävdade att jag inte fick kontakta medarbetare för mitt försvar i Arbetsdomstolen, sanktionerade Gustaf Dyrssen på högskolans förfrågan att detta ärende drevs till central förhandling med det underlag som hade förts fram. Dyrssen närvarade dessutom vid den centrala förhandlingen. Eftersom SULFs skrivelse om LAS 34§ var mycket skarp och entydig, är det uppenbart att Dyrssen iscensatte den centrala förhandlingen. Min rätt att försvara mig i domstol har alltså återigen ifrågasatts av Dyrssen i samband med en disciplinär åtgärd som skulle inneburi en omplacering av mig från Borlänge till Falun, d v s en omplacering till sträng isolering.

Gustaf Dyrssen har alltså ifrågasatt min rätt (enligt brottsbalken) att försvara mig i arbetsdomstolen, en åsikt som förekommer i vissa utländska domstolar, men som enligt min uppfattning inte får förekomma i rättsstaten Sverige. Detta är ej möjligt att överklaga i AD. Det finns inget hinder för försvarare att kontakta målsägande som inte företräds av målsägandebiträde, och tvärtom. (se t ex kap 6.3 "Vägledande regler om god advokatsed", 2012), eftersom sådana kontakter är hävdvunnen rättighet i domstol.

Sammanfattningsvis agerade Dyrssen under perioden aug 2012 – jan 2013 som om "alla medel var tillåtna" för att skapa en stor mängd anklagelser på osaklig grund mot mig, vilket legitimerade uppsägningen av "personliga skäl". Därmed jämnade Dyrssen vägen för högskolans brott mot lagar och regleringar. Det är Gustaf Dyssens oetiska agerande under denna uppsägningsprocess som jag anmäler till Sveriges advokatsamfund.